

Peter Pan was hier

Met:

Peter Pan

Wendy

Haak, kapitein

Jan, zoon van Wendy

Smee, piraat, Doedel, verloren jongen, Krokodil en zeemeermin 2

Starkey, piraat, Krul, verloren jongen, De Grote Sterke Panter op stelten

Tinkelbel, elf, Tijgerlelie, indiaan en zeemeermin 1

1. **Het kantoor:** Haak, Wendy, Smee, Starkey, Jan 2 - 6
2. **Peter Pan was hier:** Wendy, Jan, Peter 7 - 11
3. **Vliegen:** Wendy, Jan, Peter, Tinkel
4. **Tijd:** Haak, Smee, Starkey
5. **Never-nooit-nietland:** Wendy, Peter, Jan
6. **Tijgerlelie:** Wendy, Peter, Jan, Haak, Starkey, Smee, Tijgerlelie, Sterke Panter
7. **Verloren jongens en moeders:** Wendy, Peter, Jan, Doedel, Krul, Tinkel
8. **Kussen:** Wendy, Peter, Tinkel
9. **Jan gevangen door piraten:** Peter, Haak, Jan, Smee, Starkey
10. **Lege nest:** Wendy, Peter, Tijgerlelie, Jan
11. **De zeemeerminnen:** Wendy, Peter, twee zeemeerminnen
12. **Vertrek:** Wendy, Peter, Jan, Doedel, Krul, Haak Tinkel
13. **Gevecht en vliegen:** Wendy, Peter, Jan, Starkey/Krul, Smee/Doedel, Haak, Tinkel

Moniek Merkx

Amsterdam, 31 maart 2008

1. Het kantoor

(We komen binnen in een kantoor waar typemachines, rekenmachines ratelen, met een grote tafel. Iedereen is aan het werk, overal papier. Wendy beantwoordt de telefoon. Als Haak binnenkomt valt alles stil. Zodra Haak het teken geeft werkt iedereen weer door. Haak telt z'n geld.)

Haak Een, twee, honderd.
 Een, twee, honderd.
 Een, twee, honderd.
 Honderd.

Wendy (zingt met een dansje) Monetair is onze insteek
 En ons oogmerk financieel
 Wie z'n neus op-trekt voor centen
 heeft geen weet van
 vork en steel

 Hef een loflied op de duiten
 En betoon je geld respect
 Alle aandacht voor je saldo
 Dat je het vol-doende spekt

Allen (zingen) Geld !!!Het enige dat telt
 Wie het heeft is welgesteld
 Wie het niet heeft, heeft pech
 Want die is uitgeteld
 Geld het enige dat telt!!
 Geld!

Haak Een, twee, honderd.
 Een, twee, honderd.
 Een, twee, honderd.
 Honderd.
 Dit is niet genoeg.
 Wendy!

Wendy Ja meneer.

Haak Dit is niet genoeg.
 Waar is de rest?

Wendy Misschien in de brandkast, meneer.
 Of in uw portemonnee, meneer.

Haak Honderd.
 Ik wil twee honderd of drie.

Wendy Ik zal voor u kijken, meneer.

Haak Wat alles kost vandaag de dag,
dat is niet te geloven.
Wat alles kost, ik snap het niet.
Maar heeft hier iemand soms
een gat in z'n hand, een gaatje in z'n hoofd.
Geld glibbert uit m'n handen,
Of nou ja, uit m'n haak.
En als je vraagt waar gaat dat naar toe, dat geld,
geen idee, werkelijk geen idee.
Op, het geld is altijd op.

Geld !!!Het enige dat telt
Wie het heeft is welgesteld
Wie het niet heeft, heeft pech
Want die is uitgeteld
Geld het enige dat telt!!

Wendy Het geld is inderdaad op, meneer.

(Iedereen valt stil)

Haak Smee!!

Smee Ja meneer?

Haak Geef.... acht!

(Smee springt naast de tafel)

Smee Ja meneer.

Haak Geef...geld!

Smee Ja meneer.
(fluistert)Waar haal ik dat vandaan Wendy?

Wendy Geen idee.

Haak Geef...geld, nu!

(Smee keert z'n zakken binnenste buiten en haalt er een muntje uit)

Haak Wat is dit Smee?

Smee Geld meneer.

Haak Ik zie niks.
Wat is dit?

Smee Tien cent.

Haak (doet goocheltoer)
Dit is niks. (gooit)
Je ziet ze vliegen.

Haak Smee?

Smee Ja meneer.

Haak Waar is Starkey?

(Starkey is onder de tafel gekropen)

Smee Daar meneer.

Haak Ik heb altijd een hekel gehad aan mensen
die andere mensen verraden Smee.
Op je knieën!

Smee Ah nee, meneer?!

Haak Op je knieën, zeg ik!
Schrijf op: ik mag niet klikken.
Schrijf op!
Ik mag niet klikken en dat dan honderd keer.
En jij ook Starkey.
Schrijf op: ik mag niet zitten simmen.
Honderd keer!
Ik mag niet zitten simmen.
En Wendy, koffie nu.
(zingt) Geld het enige dat telt!!

(Een piepende deur en alles valt stil)

Jan (in de deuropening)
Mam?

Wendy Jan wat doe jij hier?

Jan De school is afgelopen, mam.

Wendy Oei, aiiiii, vergeten.....
Sorry schatje.
Maar stil laat Haak je hier niet zien.
Snel onder tafel.

Jan Ik wil naar huis, mam.

Wendy Ssssstttt...
Hier een boek en iets te drinken.
Ssssstttt

Jan Ik wil een verhaal, mam!

Wendy Nu niet, schatje, mama moet werken.

Haak Wendy!

Wendy Ja meneer.

Haak Ik ruik stinkende mensenbabies, Wendy.

Wendy Nee dat kan niet, meneer.

Haak Ik ruik ze echt.

Wendy Misschien heb ik vanmorgen m'n handen niet goed gewassen.
Daar zal ik voortaan beter op letten, meneer.

Haak Voorlezen, dit, nu.

Wendy Ja meneer.
(leest) "Geld of de groei van uw kapitaal."
Als u uw geld zomaar op de bank laat staan,
gebeurt er niets. Dat weet een kind.
Geld moet rollen, moet ergens in geïnvesteerd worden.
Bent u iemand die van risico's houdt?

Haak Ja natuurlijk, risico, avontuur.
Ik hou van avontuur.
Mijn hobby is zwaard vechten.
Wist je dat Wendy?

Wendy Nee, meneer.
(leest) Kies dan voor dit risicovolle pakket.
Dit is een laatste wake-up call.
Laat uw geld niet langer slapen.
Maak het wakker, fit en energiek, dan hebben u en uw geld
vanaf nu nog een bijzonder lang en gelukkig leven.

(Haak is in slaap gevallen en met hem alle anderen. Jan zit onder de tafel)

Jan En nu een verhaaltje voor mij mam...

Wendy Nee, kom we gaan naar huis.

Jan Ik zie een gezicht achter het raam.

Wendy Ach hou op, kom we gaan.

Jan Zou dat Peter kunnen zijn?

Wendy Peter komt niet in kantoren.
Hij haat kantoren.

Jan Maar ik dacht toch echt dat ik 'm zag.

Wendy Waar?

(Er vliegt iets door de ruimte een brief of iets dergelijk met een lichtje of een pijl.)

Jan Daar!

2. Peter Pan was hier

Wendy (leest het briefje) Peter Pan was hier!

Jan Zie je wel.

Wendy Ach, nee, dat is iemand die ons aan het schrikken wil maken.
Zomaar, voor de lol, weet ik veel.

Jan Ja, Peter.
Hij wil dat je mij een verhaal vertelt.

Wendy Jan, alsjeblieft, ik ben moe, ik wil naar huis.

Jan Een verhaal over Peter Pan, mam.

Wendy Ik weet even niks.
Ik heb een leeg hoofd. Kijk maar.

(Wendy laat Jan in haar ogen kijken)

Jan Dat ziet er inderdaad niet best uit mam.
Ben je ziek?

Wendy Moe, op, over en uit.

(Licht gaat aan en uit, een bewegende schaduw van Peter Pan op het doek)

Peter (buldert met stemvervorming) Wendy!

Wendy O nee, niet weer die Haak.

Peter Wendy, hier.
Hier. Hier. Hier.
Hier, hier.

(Peter komt lawaaierig op gesprongen. Wendy schrikt zich helemaal het apezuur)

Peter Je zit toch niet te huilen, hè?

Wendy (Herstelt zich) Ha Peter, long time no see.
Wat doe jij hier?

Peter Wat doe jij hier?
Ik heb het zo'n beetje aangezien.
Maar zo gaat dit niet langer.

Wendy Wat niet langer?

Peter Dit hier niet langer, ik kom je redden.

Wendy Dat is een beetje aan de late kant.
Als je een jaar of twintig geleden was gekomen.....
Maar nu, nee Peter ik geloof niet meer in jou.

Jan (komt onder de tafel uit) Ik wel, ik wel, ik wel.

Peter Wie is dit?

Wendy Jan, mijn zoon.

Peter (duwt Jan weer terug) Zeg hou je snater, moederskindje.
Ben je al uit de luiers?

Wendy Peter, dit is mijn zoon.
Een beetje beleefd alsjeblieft.

Peter Zo jongen, dus jij gelooft in mij.

Jan Nee...ik bedoel.... ja.

Peter Met twee woorden spreken, jongeman!

Jan Ja, Peter.

Peter Ha, ha, hij doet het, hij doet wat ik zeg, ha ha, ha
dus hij is al verpest, helaas, helaas.
Als je braaf bent, ben je fout, jongeman.
Maar goed, ga mee Wendy.
Je laat je toch niet door zo'n dikke kwal ringeloren.

Wendy Jij hebt makkelijk praten.

Peter Als je opschiet zijn we nog voor zonsopgang in Never-nooit-nietland.

Jan Ja Never-nooit-nietland, Never-nooit-nietland.

Peter Mond dicht, knul.

Wendy Ik heb een zoon en een baan
en een bankrekening Peter.
Daar moet voor gezorgd worden.

Peter (doet zielig)En ik dan?

Wendy Jij hebt het lang genoeg zonder mij gedaan.

Peter Ja maar ik ben vergeetachtig de laatste tijd.

Ik weet bijna geen een verhaal meer over mezelf.
En ik mis het, verhalen over mezelf.

Jan Weet je niet meer hoe jij Haak z'n hand afhakte?
En hoe die krokodil die klok inslikte en die indianen...en...en...

Peter Sssssttt...
En dan al die verloren jongens, die op je wachten.

Wendy (glimt) Zijn er weer nieuwe?

Peter Ja natuurlijk, ieder jaar komen er nieuwe jongens bij.
Jongens zijn zo slordig Wendy.
Ze vallen uit hun kinderwagens voordat
het kindermisje er erg in heeft.
En weg zijn ze, naar Never-nooit-nietland.
Meisjes doen dat niet, die vallen niet uit kinderwagens.
Die letten tenminste op.
Meisjes zijn twintig keer meer waard dan jongens.
We willen je terug, Wendy.

Wendy En Tinkel?

Peter Die wil jou ook terug.

Wendy Jaja?!

Peter Dus je gelooft niet in mij maar wel in elven?

Wendy Ja natuurlijk!

Jan Ja ik ook!

Peter Ssssstttt.

Wendy Laat 'm.
Vertel maar Jan, over de elven.

(Elvenmuziek)

Jan De eerste glimlach van de eerste baby op onze wereld
is in duizenden stukjes uiteen gevallen
en ieder stukje is toen een elf geworden.
Dus er lopen duizenden elven rond, hier, daar en overal.
Alleen je kunt ze niet altijd zien maar ze zijn er echt!
En hoe ging het ook alweer verder?

Wendy En nu is het zo dat voor ieder kind dat er geboren wordt
zo'n glimlachende elf ergens op de wereld is.
Maar er is een gevaarlijk dingetje, namelijk,

dat zodra een kind zegt: ik geloof niet in elven,
dan valt zo'n elf meteen ter plekke dood neer.
Dus zeg het nooit! Zeg nooit: ik geloof niet in elven.
Voor je het weet raken ze uitgestorven,
die allerliefste, glimlachende elven.

Peter En nu een verhaal over mij,
iets over hoe goed ik ben en hoe leuk en sterk en grappig.

Wendy Ik weet niet of Tinkel wel wil dat ik terugkom.
Is ze nog steeds zo jaloers?
En trouwens ik kan niet terug.
Ik kan niet meer vliegen.

Peter Kom op, dat is toch niet zo moeilijk.

Wendy En Jan dan?

Peter Wie?

Wendy M'n zoon Jan.

Peter Wie is Jan?

Wendy Hij.

Peter Ja wat Jan?

Wendy Jan moet ook mee.

Peter Nou?!

Wendy Anders ga ik niet.

Peter Als je dat persé wilt, okay dan.
Jij mag ook mee, maar niet janken hè?

Jan Jaaaah!
Naar Never-nooit-nietland.

Peter Rustig aan kleintje.

Wendy Ach nee, morgen weer vroeg op.
En ik moet nog boekhouden.
Nee Peter, het gaat niet.

Peter Ah toe nou, dit hier is toch een en al ellende.
Moet je ze zien, al die uitgezakte hoopjes man.
Dit is toch niet wat je wilt?
Je wilt toch duiken van een rots.

Vuur maken met roodhuiden.
En vliegen tot het einde der tijden.
Wie wil dat nu niet?

Jan Ja mam! Laten we gaan.

Wendy Ik ben moe.
Ik heb het druk.
Ik kan niet. Nu niet.

Peter (schreeuwend) Wanneer dan wel?

Wendy Nooit niet.

Peter Zeg nooit nooit!

Wendy Je kunt niet terug in de tijd.

Peter Wie zegt dat?

Wendy Kom op Peter doe niet zo kinderachtig.
De tijd gaat alleen maar vooruit.

Peter Dat is niet waar, dat is niet waar!!!!

Jan Nee, soms staat de tijd stil.

(Iedereen ook de mannen staan bewegingsloos op een knip van Jan)

Peter Ja, dat bedoel ik.
En soms ga je gewoon terug in de tijd.

(Iedereen loopt achteruit op een knip van Peter, Haak en z'n mannen lopen achteruit af)

Peter En soms ga je omhoog.

(Iedereen maakt een sprong op een knip van Peter en dan komt Tinkelbel uit de lucht op vliegen)

3. Vliegen

Tinkel En soms val je omlaag.

Wendy Hi Tinkel.

Tinkel Het is heel simpel, vliegen.
Ik zal je leren hoe je op de rug van de wind kan springen.
Laat de lucht je optillen. Zo!

(Tinkel vliegt omhoog in onder het zingen)

Tinkel (zingt) Je hebt geen vliegveld nodig
En geen landingsbaan
Je hoeft niet in te checken
En in de rij te staan

Peter (onder het zingen) Denk alleen aan leuke dingen.

(muziek stopt)

Wendy Ik heb last van hoogtevrees.
En ik heb last van m'n rug.

Tinkel Dat zijn je vleugels.
Laat eens zien je rug.
Ja het zijn je vleugels, ze zitten knel.
Je heb ze te weinig bewogen de laatste tijd.

Wendy Ik heb geen vleugels Tink.

Tinkel Heb je jeuk daar?

Wendy Ja vaak, eigenlijk altijd.

Tinkel Dat zijn je vleugels, die jeuk.
Dat is dus de herinnering aan toen je een baby was.
Iedere baby kan vliegen.

Peter Dat weet je toch.

Wendy Nou!?

Tinkel Druk je handen tegen je slapen.
Denk aan toen, aan toen je een baby was.

Tinkel (zingt) Je hebt geen paspoort nodig
En ook geen brevet

Als je je ogen dicht doet
Dan vlieg je zo uit bed

Peter (onder het zingen) En denk alleen aan leuke dingen.

Wendy Dat kan ik niet.

Tinkel Denk aan toen je omhoog vloog
en je in de schoorsteen vast bleef zitten.
En je moeder je net op tijd weer terughaalde.

Wendy Het lijkt alsof ik nooit een baby ben geweest.

Tinkel Maar toen je in de boomtoppen zat,
dat weet je toch nog wel.

Wendy Ik weet niks, echt niet.

Tinkel Toe nou toch, voel je je schouderbladen?

Wendy Vreselijk jeuk.

Tinkel Ik zal krabben, misschien dat dat helpt.
Iedereen is ooit een baby geweest.
Dus iedereen kan vliegen.
Spring op de rug van de wind.
Denk aan toen je jong was.
En denk alleen aan leuke dingen.
Aan schitterende, stralende, zonnige dingen.

(Jan is ernstig aan het oefenen)

Tinkel (zingt) Je spreidt gewoon je armen
je denkt gewoon aan lucht
hoe die je langzaam optilt
In een vogelvlucht

Want je vliegt op eigen kracht
En wat jij nooit had gedacht kan zo beginnen
Volg het sterrenspoor
En vlieg luchtig door

(Er komt een grote wolk elvenstof. Jan gaat de lucht in en valt weer neer)

Jan Ik vliegte!

Wendy Vloog.

Jan Nog een keer, nog een keer.

(Jan gaat weer omhoog samen met Tinkel)

Tinkel (zingt) Op een golf van vrolijkheid
Waar geen plaats meer is voor tijd en saaie dingen
Alles is vol pracht
Alles zelf bedacht !

(Tinkel laat Jan los die in het doek verstrikt raakt)

Jan Waar moet ik naar toe?

Peter Tweede straat rechts
en dan rechtdoor tot morgenochtend.

Tinkel (zingt) Je vliegt zonder bagage
Want alles is er al
En je kan nooit verdwalen
Want je bent overal

Jan Ik zie sterren.

Peter Weet je waarom sterren knipperen, Wendy?

Wendy Nee.

Peter Omdat ze alleen maar mogen toekijken.
Ze mogen nooit meedoen.
Dat is een straf voor iets wat ze lang geleden gedaan hebben.
Maar sterren mogen dus nooit een spelletje doen, niks.
En daar worden die sterren heel moe van.
En dan gaan ze met hun ogen knipperen.
Gaap, gaap, aan, uit, aan, uit.

Wendy Ik ben ook moe.

Peter Dan moet je spelen, kom op Wendy!

Jan Schip ahoy, schip ahoy.
Land in zicht, land in zicht!

Piraten Enteren!

(Er begint een lekker windje te waaien. De mannen beginnen aan de touwen van het achterdoek te trekken. Er wordt een schip gemaakt. Projectie van doodshoofd. Haak, Sme en Starkey komen in piraten kleding op. De mannen met Joop en Peter zingen met elkaar onder het changement een zeemanslied)

4. Tijd

(Op het schip, Haak, Smee en Starkey klimmen op de tafel die heen en weer beweegt. Haak heeft een tas bij zich met geld en schatten.)

- Alle jongens (zingen) De zeelieden heffen een zeelied aan
De zeelieden zullen hun mannetje staan
Altijd bereid om de reis te aanvaarden
Met zeemansverdriet in hun warrige baarden
- Het zeemansverdriet is hun grootste geluk
Want pas aan de wal gaat het zeemanshart stuk
Aan land valt het leven als zeebonk niet mee
Het hart van een zeeman verlangt naar de zee
- Haak (zingt) Daar wordt het weer heel en daar danst het gedwee
Op de woeste kadans van de woelige zee
Een zeeman leeft op als hij schuimkoppen ziet
Pas dan komt een eind aan het zeemansverdriet
- Haak Smee, Starkey, aantreden, opruimen, koperpoetsen!
Waar is Wendy?
Ik wil Wendy.
- Smee Ze is misschien even een boodschapje doen.
- Haak Voor die stinkbaby van d'r zeker.
- Starkey (zachtjes) Die stinkbaby zit al op school.
- Haak Zei jij iets Starkey?
- Starkey Nee, meneer.
- Haak Weet je dat zeker?
- Starkey Nee, meneer.
- Haak Zei hij iets Smee?
- Smee Ja meneer.
- Haak Niet klikken Smee.
Ik haat mensen die klikken!
Honderd keer: ik mag niet klikken!
Schrijf op.
- Smee Ah nee !?

Haak Dus die stinkbaby zit al op school? Zo!

Starkey Ja, meneer.

Haak Dat is toch totaal verloren moeite.
 Eeuwig zonde van het geld.
 Weet je niet wat dat kost, zo'n school.
 Allemaal parelen voor de zwijnen.

(declameert)
 Pijn - heeft in zich een blinde vlek
 Zij weet niet meer wanneer
 Zij is begonnen - of er ooit
 Een tijd was zonder haar

Zij heeft geen toekomst - dan zichzelf
 In haar oneindigheid
 Rust haar verleden - dat reeds weet
 Van nieuwe pijn - de tijd.

Emily Dickinson

Kijk dit bedoel ik nu,
 (wijst op publiek) moet je al die leeghoofden zien kijken.
 "Hier begrijp ik niks van,
 ik ben een domme stinkbaby."
 Weg met alle scholen voor die stinkbaby's.
 Wat vind jij Starkey?

Starkey (half huilend) Heel mooi, meneer.

Haak Wat?

Starkey Dat gedicht.
 De tijd die verstrijkt, mooi.

Haak Helemaal niet!
 De tijd die verstrijkt is een nachtmerrie.
 Ik wil niet dat de tijd verstrijkt!
 Niet zitten simmen Starkey.
 Schrijf op: Ik mag hier niet zitten simmen.

Starkey Ah nee!

Haak Ik zal je eens echt iets zieligs vertellen.

Starkey Toch niet van uw haak meneer.

Haak JAAAH, hoe weet je dat?

Starkey Heb ik al eens gehoord, dat verhaal.

Haak Heb ik al verteld dat die ellendige Peter Pan m'n hand afhakte en 'm opvoerde aan een krokodil.

Starkey Ja meneer.

Haak En dat die krokodil dat zo lekker vond dat ie mij nu nog altijd achtervolgt?

Starkey Ja, meneer.

Haak Maar dat die krokodil ook een klok in heeft geslikt.

Starkey Ja....

Haak En dat we 'm daarom altijd horen aankomen, die krokodil. Had ik dat al eens verteld?

Starkey Ja...

Haak En dat er een moment komt dat die klok stopt. En dan (maakt gebaar van krokodil die zijn nek afbijt, begint bijna te huilen omdat ie aan zijn eigen dood denkt)

Starkey Ja, meneer!

Haak Zeg nee, meneer!

Starkey Nee, meneer!

Haak Niet liegen Starkey!
Wat is het: stopt die klok of niet?

Starkey Nee, meneer.

Haak Ik haat mensen die liegen.
Natuurlijk stopt die klok en natuurlijk ga ik.....ai,ai
Schrijf op: ik mag niet liegen.
En nu Wendy.
Ik wil Wendy.

Smee Ze is even weg.

Haak Even weg, pakje sigaretten kopen?

Smee Geen idee.

Haak O nee! Geen sigaretten, zeg het, zeg het.

Alsjeblieft geen sigaretten.

Smee Maar ze rookt toch niet?!

Haak Precies!
Maar zei ze: ik ga even een pakje sigaretten kopen?
Zei ze dat?

Smee Weet ik niet.

Haak Als ze zeggen: ik ga even een pakje sigaretten kopen.
Dan blijven ze weg, voorgoed en altijd.
Wist je dat Smee?

Smee Nee?!

Haak Wat zei ze?
Zeg op wat zei ze?

Smee Geen idee, meneer....

Haak Hier zit die groene etter achter!
Wendy, ik wil Wendy!!

(Tweede deel van het zeemanslied)

Een zeeman leeft op als hij schuimkoppen ziet
Wanneer hij verzuipt in zijn zeemansverdriet
Wanneer het zout van zijn tranen zich mengt
Met dat van de zee als hij aan thuishavens denkt

(Het schipzeil verdwijnt de lucht in. Smee, Haak, Starkey af. Wendy zit boos op een takkenbossenstoel, Peter komt dansend en meezingend op. Jan volgt hem.)

5. Never-nooit-nietland

Peter (imiteert Haak)
Wendy, ik wil Wendy!!

Wendy Er is hier helemaal niks te willen.
Niemand krijgt mij!
Ik ben alleen van mezelf!!!!

Peter Heel goed Wendy, zo ken ik je weer!
Zo was je toen je tien was.

Wendy En jij moet ook je mond houden!

Jan Mama!?

Wendy En jij al helemaal! Wegwezen!
Iedereen wegwezen!

Jan Mama!

Wendy Ik ben geen mama meer!
Ik ben helemaal alleen van mezelf nu!!

(Wendy steekt een sigaret op)

Wendy Zo even een vredespijpje roken.

Jan Mama jij rookt helemaal niet?!

Wendy Nou en!

Peter Welkom op Never-nooit-nietland, Wendy!

Wendy Wat?

Peter We zijn er.

Wendy Geloof jij het?

Peter Ja, natuurlijk.

Wendy Is dit het?

Peter Ja hier.

Wendy Waar zijn de verloren jongens dan?
Ik zie niks.

Jan Ik ook niet.

Peter Is het zo, dat als je iets niet ziet, dat het er dan ook niet is?
Wat denk je bijvoorbeeld van Indianen?
Nooit gezien misschien, maar ze zijn er wel.
Of dode mensen, of je maag, of je hart, ooit gezien?
Geloof jij dat je een hart hebt?

Wendy Ja, natuurlijk.

Peter En jij?

Jan Ja!

Peter Twee woorden spreken.

Jan Ja, Peter.

Peter Als je gelooft dat je een hart hebt zonder dat je je hart gezien hebt,
dan komt het wel goed met je.
Het is niet altijd eerst zien en dan geloven, DUS!
Zo nu eerst een paar avonturen.

Wendy Hoezo?

Peter Dit is Never-nooit-nietland, Wendy!!

6. Tijgerlelie

(De optocht. Sluipmuziek. Er verschijnt een grote figuur op stelten op de achtergrond, het is Grote Sterke Panter de vader van Tijgerlelie, daar achteraan loopt Tijgerlelie, gevolgd door Haak die weer gevolgd wordt door de krokodil die hard tikt, Haak schrikt en rent weg)

Haak Nee!
 Mama! Nee! Wendy!
 Ik wil op schoot! Mama!

(Peter Pan en Jan gaan achter de krokodil aan. Als de groep een tweede keer voorbij lopen overmeestert Haak Tijgerlelie. Alle deuren open.)

Haak Eindelijk hebben we zo'n roodhuid!
 Meisjes die met scalpeermessen in hun mond,
 om ons schip heen zwemmen, moeten dood.
 Ik haat die geruisloze roodhuiden op oorlogspad.
 Dit is de stam van de Piccaninnies hè,
 niet te verwarren met de veel zachtmoediger Delawares.
 Kijk onze Tijgerlelie, mooi, maar koud, ijskoud dat kind.
 Iedere toenadering weert ze af met haar bijl.
 Mmmmm. Een lekker stukje meisjesvlees.
 Bind haar vast! Bind haar vast!

(Tijgerlelie wordt vastgebonden aan lange touwen. Er volgt een groot touwen gevecht.)

Haak Vuur! Stook het vuur op!

(Er komt een takkenbos uit het plafond)

Wendy Peter, je moet Tijgerlelie redden.

Haak Stook het vuur op.

Wendy Red haar Peter!

Peter Red haar zelf!

Wendy Red haar Peter, kom op!

Peter Ik heb even geen zin!

Haak Een lekker mals hapje, mmmmmm.

Jan Mama doe iets.

Wendy Ik spreek geen Indiaans.

Peter Wel, je was hier eerder weet je nog!

Jan Gewoon begin maar ergens: Ugh, ugh!

(Peter duwt Wendy naar voren. Wendy doet trui omhoog, laat haar buik zien waar een indianengezicht op geschilderd is. Ze praat en danst met haar buik, loopt dreigend heen en weer. Indianenmuziek.)

Wendy (tegen Tijgerlelie)Gapakoek!

Haak Wat krijgen we nou, wie ben jij?

Wendy Gapakoek, gapakoek!!!

Starkey Wat zegt ze allemaal?

Smee Da's Indiaans!

Wendy Kerek eri jale.

Tijgerlelie Apa toki.

Wendy Mita?

Tijgerlelie (tegen Haak) Pilgedrau!

Haak Sapperlood, dit is geen Engels!

Wendy Pilgedrau, Pilgedrau!

Haak Ja, ja!

Wendy Perkilja!!

Tijgerlelie Koelmegoeinki!

Haak Wacht even, nog een keer?!

Wendy Perkilja!!

Tijgerlelie Koelmegoeinki!

Wendy Perkilja! Perkilja!

Haak Ik geloof dat ze boos worden.

Tijgerlelie Inam kos!

Wendy Perkilja!

(Haak doet een schijngevecht met de buik van Wendy. Tot we ineens de stem van moeder Haak horen. Haak begint te bibberen. We zien Peter Pan een grote schaduw van een vrouw (de moeder van Haak) op het achterdoek maken.)

Peter (met stemvormer) Jacob!

Haak Mama?

Peter Mocht jij wel buitenspelen?

Haak Nee, mama!

Peter Wat doe je daar dan?

Haak Niks mama, sorry mama!

Peter Ga je handen wassen, Jacob!
En huiswerk maken. NU!
Jij moet kapitein worden, Jacob, geen struikrover!
Tienen halen. NU!

Haak Ja, mama!

Peter NU!

(Licht verandert terug)

Haak Maak haar los.

Smee Ahhhh nee!?

Haak Losmaken!

Smee Ahhhhh!

Haak Ik moet naar binnen.

Starkey Ahhhhh!

Haak Ik moet eten. ETEN. Wendy eten!

7. Verloren jongens en moeders

(Jan maakt Tijgerlelie los er gebeurt iets moois tussen hen.

Peter Zo dat heb ik goed gedaan.

Wendy Hoezo jij?

Peter Zag je niet hoe ik Haak bang maakte?

Wendy En ik, ik heb niks gedaan?!

Peter Nou ja, jij hebt mij geholpen.
Maar ik was de echte held.

(De Grote Sterke Panter komt langs om Peter te bedanken. Tijgerlelie krijgt van hem een klap.)

Peter En één ding als we ooit nog een keer oog in oog met Haak staan,
Dan laat je 'm aan mij over.

Wendy Nou zeg.....Jij wilde Tijgerlelie niet eens redden!

Peter Hoe kom je daar nu bij?

Wendy Ach laat maar.

Peter Haak is mijn vijand ja!

Jan (doet stoer) Ja, en de mijne.

Peter Wie ben jij?

Jan Jan, de zoon van Wendy, ben je dat nu alweer vergeten?

Peter Luister jochie, als je merkt dat ik je naam vergeet
Zeg dan gewoon: Ik heet Jan.
En dan weet ik het weer, okay?

Wendy En nu moet Jan naar bed en de verloren jongens ook.
Waar zijn ze, de verloren jongens, Peter?

(Peter trekt de verloren jongens uit de coulissen)

Peter Uhm...jij hoe heet je?

Smee Smee.

Peter Nee, Smee, jij heet Doedel.

(Smee en Starkey veranderen van piraten in verloren jongens in Doedel en Krul)

Smee Hoe?

Peter Doedel, van doedelzak maar dan zonder zak.

Starkey En ik?

Peter Jij bent Krul.
Van krultang zonder tang.

Krul Of van krulspeld, zonder speld.

Doedel Of van krulandijvie zonder andijvie.

Krul Nee!

Doedel Waarom niet?

Krul Ik hou niet van andijvie.

(Ze stoeien. Tinkel komt zittend op de maan omhoog. Wendy klap in haar handen)

Wendy Klaar met spelen kinderen.
Iedereen moet naar bed.

(Er wordt een hangmat opgehangen van de verloren jongens.)

Doedel Ik wil nog eerst een verhaal, iets over moeders.

Tinkelbel Of iets over elven.

D/K/Jan NEE!

(Tinkel gaat boos op de maan zitten. De anderen gaan in de hangmat liggen. Wendy kamt de haren van de jongens)

Krul Het enige wat ik van mijn moeder weet
is dat ze vaak tegen mijn vader zei:
Had ik maar een eigen checkboek!
Ik weet niet wat dat is checkboek.
Maar ik zou het heerlijk vinden om m'n moeder
een checkboek te geven.

Tinkel Moeders zijn saai.

Doedel Ik denk dat mijn moeder op Assepoester lijkt.
Zou dat kunnen Wendy?

(Jan begint te lachen, Wendy stopt hem)

Wendy Ja natuurlijk kan dat, Doedel.

Doedel Weet jij nog meer over moeders?

Wendy (tovermuziekje) Wisten jullie dat goeie moeders iedere avond
de gedachten van hun kinderen opruimen.
's Avonds als hun kinderen slapen,
snuffelen de moeders in de kindergedachten
en glimlachen bij alles wat ze vinden.
Ze vouwen de boze buien van de kinderen netjes op
en dan leggen ze er een paar luchtige gedachten bovenop.
Zodat de kinderen de volgende dag vrolijk opstaan.

Krul Daarom word ik vaak zo somber wakker. Ik heb geen moeder.

Jan Iedereen heeft een moeder.

Krul Ik niet.

Peter Je hebt er nu toch een, niet zeuren zeg!
Iedere vrouw kan je moeder zijn.

Kr/Doe/Jan Nou!

Peter Ja doe alsof.

Tinkel Zal ik je moeder zijn.

Krul NEE!

Doedel Jij bent meer een sprinkhaan.

Tinkel Zeg dat nog eens! Een sprinkhaan?!
Durf dat nog eens te zeggen!!
Ik verander je in een aardappel stuk ellende.
En wist je dat sprinkhanen heel erg van aardappelen houden.

(Tinkel gooit woest met toverstof.)

Wendy Hebben jullie ooit een landkaart gezien van kindergedachten?
Dat is vaak een rommelig eiland.
Met allemaal slingerweggetjes en koraalriffen.
Of eenzame holen en kabouters die meestal kleermaker zijn.
En zeemeerminnen en hutten die op instorten staan
en er is bijna altijd wel een schip dat gestrand is
en een wilde vogel of een ander dier, een krokodil bijvoorbeeld.

Doedel Zeg dat niet, geen krokodil.

Peter Jij bent toch niet bang voor krokodillen?

Doedel Wel!

Peter Haak is bang voor krokodillen (schaterlach).

Doedel Ik mag toch ook best bang zijn voor krokodillen.

Krul Ach loser.

Wendy Ssssstttt.
Maar er is ook gewoon de eerste schooldag
en het woordje IK of MAAN of ROOS.
En tot honderd tellen.
Eens even kijken wat ik bij Jan kan opruimen.
Toe maar: hier zie ik Tijgerlelie en nog meer Tijgerlelie
en hier ook nog Tijgerlelie.

(Jan heeft een knuffel en ligt lekker te slapen)

Wendy En hier zie ik Peter Pan en Haak samen op een bankje.

Peter Ik met die ouwe knar?
Dat dus helemaal nooit.

Smee Wendy, weet jij hoe dat verhaal van Assepoester afloopt?

Wendy Ja natuurlijk, Assepoester trouwt met een prins.

Peter Saai.
Kom we gaan Haak pesten.

Wendy Nee, eerst slapen.

Peter We hebben genoeg geslapen, actie, NU!
Tinkel ga jij mee! Muziek!

Tinkel Ja ik heb genoeg van die saaie verhalen
over die zogenaamde liefvallige maar o zo saaie moeders.
Ik wil actie.
Kom we gaan Haak verblinden met licht of volstoppen met snoep, of

(Peter en Tinkel samen op de maan zitten)

Peter en Tinkel (zingen)Als je denkt dat je liever aan het boekhouden bent
Nou dan doe je dat toch !
Als je liever de tafel van 17 kent
Nou dan doe je dat toch !
Als je denkt dat je eerst nog van alles moet doen

Nou dan doe je dat toch !
Dan ga ik vast vliegen
Je weet wel waarheen
Ik zie je als je zover bent

Iedereen wordt graag snel ouder
Ikke niet !
Iedereen met kop en schouder
Ikke niet !
Iedereen wil groter groeien
Ikke niet !
Ouder zijn kan mij niet boeien
Lekker niet !

8. Kussen

- Wendy Jullie hebben misschien genoeg geslapen, maar wij niet.
- Peter Nou je kunt wel merken dat je oud bent geworden, Wendy.
Ik wil een alsof moeder, niet een echte.
- Wendy Ik ben een echte moeder, pech voor je.
- Peter Wat doe je hier dan op Never-nooit-nietland?
- Tinkel Ja wat doe je hier eigenlijk?
- Wendy Ja inderdaad, ik moet naar huis.
- Peter Nee!
Ja, nee, sorry.
Je kunt nog niet terug.
Om weer kind te worden
moet je nog een paar avonturen doormaken.
Bijna verdrinken, schipbreuk leiden,
dansen met een elf en toch minstens één keer vliegen.
- Wendy Maar ik wil helemaal geen kind worden.
- Peter Je bent een zielige afgetobde volwassene, Wendy!
Kijk in de spiegel.
- Tinkel Ja.
- Wendy Ik weet het, maar dit is het. Meer is er niet.
- Peter Hou toch op.
- Wendy Hoe is het mogelijk dat ik vroeger verliefd op je was?
- Peter Daar weet ik niks van.
- Tinkel Nee en dat was ook niet wederzijds.
- Wendy Weet je niet meer dat ik je wilde kussen?
- Peter Wat wilde je?
- Wendy Met jou kussen.
- Tinkel Gadver!
- Peter Wat kussen?

Wat is dat?

Wendy O ja jij wist dat niet.
Weet je dat nog steeds niet?

Peter Uhhhh...misschien, misschien niet.

Wendy Je weet toch wel wat een kus is?

Peter Ik weet het niet tot je het aan me geeft.

(Wendy stopt m lacherig haar kammetje toe.)

Peter Is dit alles?
Nu zal ik jou een kus geven.

Wendy Als je dat graag wilt.

(Wendy buigt zich naar voren. Peter geeft Wendy het kammetje terug.)

Peter Zoiets?

Wendy Ja zoiets, misschien, misschien ook nog iets anders.

Peter Ik weet eerlijk gezegd niet waar mensen zich druk over maken,
met dat kussen.
Het is gewoon een kammetje.

Wendy Je bent toch wel echt een schat, kom hier.

(Wendy wil hem knuffelen. Peter duwt haar van zich af en rent weg)

Wendy Peter..... wacht!

(Tinkel lacht ze uit.)

9. Jan gevangen door piraten

(Ze worden wreed verstoord door de piraten. Jan ligt nog in de hangmat te slapen.)

Haak, Smee, Starkey, Joop, Peter S

Wij hebben genoeg van het frutselen
Wij willen weer lekker schermutselen
Woest om ons heen
Woest voor ons uit
Alles gericht op een heel grote buit

Wij zijn het gespuis van de oceaan
Wij willen weer lekker uit plunderen gaan
Met lekker veel bloed
En heel veel geweld
Een heel grote buit van juwelen en geld

Van ons geen genade, ons hart is van steen
Wij willen een ouderwets handgemeen
Met wapengekletter
Kanonnengebrul
Wie ons tegenkomt, nou die is mooi de

Wij weten precies wat we willen, we willen
weer lekker antillen op heel dikke billen
Bovenwinds
Benedenwinds
Hé, is dat niet een stoomboot ginds?

Enteren we gaan enteren !
Wij willen juwelen en centeren
Wij willen bemanningen schrik aanjagen
We willen ze horen kermen en klagen
We willen de lading, we willen het geld
We willen ons laven aan zinloos geweld
We schuimen de zee af op zoek naar vertier
En dan na het plunderen willen we bier

(De piraten vangen Jan.)

Haak Zo jij stinkbaby, nu zal ik eens aan jouw opvoeding beginnen.
 Als we jou hebben komt je moeder vanzelf naar ons toe (HAHA)

(Haak pakt knuffel van Jan af)

Jan Nee!

Haak Als ik moeder was zou ik willen
 dat ieder kind geboren werd met zo'n haak.
 Een haak is beter dan duizend handen.

(Haak maakt rustig de knuffel kapot. Ineens horen we de stem van moeder Haak opnieuw)

Peter (met stemvormer) Jacob?

Haak Mama?

Peter Wat had ik nu gezegd Jacob?

Haak Dat ik niet buiten mocht spelen mama.

Peter Tienen halen. NU!

Haak Laat dat kind!

Smee Ahhh nee!

Haak Ik moet naar binnen...

Smee Ahhh...

(Smee maakt hangmat los en geeft Jan een duw. Jan kijkt beteuterd naar de kapotte beer. Ze slenteren af.)

10. Lege nest

(Tijgerlelie sluipt op. Tijgerlelie zingt een magisch indianenliedje en tovert de knuffel weer in elkaar.)

Tijgerlelie (zingt) Ik even doen zo
 en ik zeggen hop
 en hele die boel staat die
 zo op z'n kop
 en daarna ik boem
 en zeggen klabop
 en alles die was omgekeerd
 weer rechtop !

 ik even doen zo
 met vingers die schaar
 en hele die boel
 vallen uit en elkaar
 maar als ik dan doen
 van kijken met scheel
 dan boel die kapot is
 gewoon weer en heel

 niet moeilijker wij maken
 dan nodig de zaken
 wij niet van de domme
 wat nodig, wij doen
 wat recht zijn wij krommen
 wat krom zijn wij rechten
 wat goed zijn wij slechten
 wat slecht zijn wij goed!

 kijk: was eerst heel stuk
 nu heel stuk heler
 was eerst bijna niets
 en nu opeens veler
 kijk, wij geen gemene deler
 of grote vergeler
 wij herstel geluk
 wij allemaal heler

(De beer is weer heel. Ze zoenen en gaan weg.)

Wendy Ik geloof dat Jan mij niet meer nodig heeft.

Peter Dat komt goed uit, dan kan je bij ons blijven.
 Zullen we alsof-eten.

Wendy Nee, geen zin.

Peter Ah.... dat vond jij vroeger altijd zo leuk.

Wendy Dat weet je dus nog wel?!

Peter Ja leuke dingen onthoud ik m'n hele leven.
Kom hier hebben we een geitenbout.

(Peter doet alsof er een hele maaltijd is)

Wendy Nee, geen zin.

Peter Glaasje wijn?

Wendy NEE!

(Peter blijft aandacht vragen met alsof eten)

Peter Wat is er met jou?

Wendy Dat noemen ze het lege nest gevoel,
Maar daar snap jij niets van.

(Peter doet een kip na)

Peter Wil je een eitje misschien?

Wendy Ach Peter, wat snap jij toch weinig van het leven.

Peter Wil je iets anders spelen, dan?

Wendy Ik wil niet spelen.

Peter Nou dan ben je voorgoed verloren.

Wendy Dat moet dan maar.

11. De zeemeerminnen

Peter Dan ga ik maar alleen naar de zeemeerminnen.

Wendy Wat?

Peter Nee, niks.

Wendy Zijn die er nog?

Peter Ach nee.

Wendy Dus ik mag niet mee.

Peter Liever niet.

Wendy Ik zou best een klein duikje willen nemen.

Peter Te gevaarlijk.

Wendy Denk je dat ik bang ben?

Peter Ze zijn jaloers, mijn vriendinnen.

Wendy Jaloers?

Peter Nogal.

Wendy Jouw vriendinnen?

(Toneel vol zeepbellen en waterspiegelingen. Twee spelers op met lange blauwe staarten. Ze komen liggend op karretjes binnen. Onder watermuziek. Langzaam praten.)

Zeemeermin 1 Hai Peter.

Peter Hai.

Zeemeermin 2 Hai.

Peter Hai.

Zeemeermin 1 Ga je mee chillen.

Peter Mij best.
Mag zij ook mee?

Zeemeermin 1 Wie is dat?

Peter Ach zomaar.

Wendy Nou, ik ben geen zomaar.

(Zeemeermin 1 blaast zeepbellen door waterpijp)

Zeemeermin 1 Trekje?

Wendy Nee dank je.

Zeemeermin 2 Ze durft niet hi, hi, hi.

Wendy Ik durf best.

Zeemeermin 1 Neem dan een trekje.

Wendy Okay.

Zeemeermin 2 Je begint groen te zien, meisje.

Wendy Ik ben geen meisje, ik ben een mevrouw, voor jou.

Zeemeermin 1 Het gaat niet zo goed met je vriendin Peter.

Zeemeermin 2 Ze is jaloers, denk ik.

(Wendy loopt te duizelen.)

Zeemeermin 1 Jij ook een trekje Peter?

Peter Tuurlijk.

(Ook Peter wordt duizelig. De zeemeerminnen zingen ijle klanken. Er is bewegend waterlicht. Peter begint te draaien. De muziek wordt eng.)

Wendy Kijk uit Peter, ze verdrinken je.
Weg jullie!

(Wendy springt op en jaagt de zeemeerminnen weg. Ze verdwijnen.)

Wendy Wakker worden, Peter, wakker worden!!!

Peter He moet dit, lig net zo lekker te slapen.

Wendy Je ziet helemaal groen.
Je was bijna verdronken, volgens mij.

Peter Denk je?

Wendy Ja, je leek op weg naar de eeuwige jachtvelden.

Peter Dood gaan lijkt mij een verschrikkelijk groot avontuur.

Wendy Maar nog even wachten.

(Wendy knuffelt Peter liefdevol. Jan komt op)

Jan Mama, wat doe je!?

Wendy Liefje, ben je daar weer.
Oh gelukkig.

Jan Zeg Peter heb jij geen eigen moeder?

Peter Nee ik heb geen moeder.
Maar ik heb er ook geen behoefte aan.
Ik vind dat ze erg overschat worden, moeders.

Jan Hoe oud ben je eigenlijk?

Peter Weet ik niet, maar ik ben heel jong.
Ik ben weggevlogen op de dag dat ik geboren ben.
Weet je waarom?

Jan Nee.

Peter Omdat ik mijn vader en moeder hoorden praten
over wat ik moest worden als ik groot was.
Dat ik naar de universiteit moest om advocaat te worden.
En toen wist ik het: ik wil nooit groot worden, never nooit niet.
En daarom vloog ik weg naar het park
om bij de elven te gaan wonen

Tinkel Ja, je hoort bij mij Peter.
Ik ben jouw elf.

Peter Nee, Tinkel jij bent een meisjeself.

Tinkel Maar je hoort in ieder geval niet bij dat mens.

Peter Ik hoor bij niemand.

12. Vertrek

- Wendy Het wordt tijd om naar huis te gaan.
 Jan we gaan terug.
- Jan Ik vind het best.
- Peter Maar als jullie raam nu niet meer open staat?
- Wendy Wat bedoel je?
- Peter Als er niemand meer is die op jullie wacht.
- Doedel Er zijn daar bij jou toch een heleboel liefhebbende ouders?
- Peter Dat zeg jij.
 Jullie vergissen je, met die liefhebbende ouders.
- Wendy Je mag met mij mee Peter.
- Tinkel Denk je dat hij dat wil?
- Peter Ik wil geen moeder meer.
 Toen ik als baby terug wilde gaan naar mijn moeder
 was het raam dicht.
 Mijn moeder was mij totaal vergeten
 en er lag zomaar gewoon een ander jongetje in mijn bed te slapen.
- Tinkel Precies! Je kunt moeders niet vertrouwen.
 Het is juist zo lekker dat er in Never-nooit-nietland geen moeders zijn.
- Wendy Dat bedoel ik, het is tijd voor mij om terug te gaan.
- Doedel (half huilend) Ik wil niet dat je gaat.
- Krul Ik wil ook niet dat je gaat.
- Wendy Hoe zouden jullie het vinden om mee te gaan?
- D/K JA!
- Jan Nou mam, hebben we wel genoeg bedden voor al die jongens?
- Wendy We verzinnen wel wat.
 En Peter jij?
- Peter Misschien kom ik later nog eens langs.
- Wendy Kijk je uit voor Haak.

Peter Kijk jij uit voor Haak!
Wendy Red je het wel Peter?
Tinkel Zeg ik ben er ook nog.
Wendy Okay dan gaan we maar.
Jan Dag Peter.
Krul Dag Peter.
Wendy Dag Peter.

(Peter geeft geen antwoord)

Doedel Is het goed dat wij ook gaan Peter?
Peter Wegwezen nu!
 Allemaal!!!!

(Iedereen druipt af behalve Tinkel zij hangt ergens in een hoekje. Het lied over eenzaamheid. Peter lijkt even verdrietig. En vecht met z'n schaduw)

Joop (zingt) Je weet wat het meervoud is van
 Van stoomschip en van levertraan
 Je weet wanneer scheurbuik dreigt
 en bij welke meridiaan
 Je weet wat je wacht op zee bij nacht
 En hoe je varen moet op een kompas

(Tinkel en Peter zingen mee) Maar je weet niet
Nee je weet niet
Nee je hebt geen idee waarom
Je steeds weer weg moet gaan
Waarom je steeds weer weg moet gaan
Je steeds weer weg moet gaan
Waarom je steeds weer weg moet gaan

Je weet waar de wind vandaan komt
En je weet waarheen hij gaat
Je weet dat wanneer de storm opsteekt
De kans bestaat dat je vergaat
En je weet dat je steeds weer je zeilen hijst
Maar je weet nooit voor hoe lang

(We zien Haak een grote schaal met giftige koekjes neer zetten voor Peter. Haak doet een lichtvoetig dansje, sluipt weg.)

Want je weet niet

Nee je weet niet
Nee je hebt geen idee waarom
Je steeds weer moet gaan
Waarom je steeds weer weg moet gaan
Je steeds weer weg moet gaan
Waarom je steeds weer weg moet gaan

(Peter wil een koekje nemen. Tinkel rukt t koekje uit z'n handen en eet het zelf op!! Ze begint te tolleren, enge muziek)

Peter Tinkel wat is er?
 (luistert naar haar zwakker wordende stem)
 Giftig?
 Het koekje was vergiftigd?
 En jij at het op om mijn leven te redden?
 Tink, lieve tink ga niet dood NEE niet doen.
 Ik geloof in elven.
 Ik geloof in elven. (tien keer)
 Help mij roep mee:
 Ik geloof in elven!!!!

(Tinkel wordt weer beter)

Peter Wil je dit nooit meer doen Tinkel!

Tinkel Wendy is in gevaar! Rennen!

13. Vechten en vliegen

Haak Dit is dus mijn moment.
 Dit is het moment dat er van mij gehouden zal worden.
 Voor altijd en eeuwig.

(Haak trekt aan een touw waaraan Wendy vast gebonden zit, ze heeft een appel in haar mond)

Haak Zo schoonheid, dit is ook ons moment.
 Het moment waarop wij verenigd zullen worden.
 Jij en ik voor eeuwig. (neemt een hap uit de appel)

(Haak trekt aan een ander touw waar Jan aan zit. Starkey en Smee helpen hem.)

Haak Maar voor het zover is Wendy,
 moeten we nog even dat kind van je opruimen.
 Heb je nog iets van een laatste woord voor dit hoopje ellende.
 O eindelijk van die stank af, het is niet te harden zeg, die kinderlucht.
 Weg met alle kinderen, weg met alle kinderen.
 Roep maar mee kinderen! Weg met alle...toe maar... weg

(Opeens horen we het tikken van de klok. De krokodil komt op, gespeeld door Tinkelbel.

Haak krimpt ineen, kruipt weg.)

Haak Nee! Mama! Nee! Wendy!
 Ik wil op schoot! Mama!

(Peter valt Smee, die op wacht staat, in de rug aan en maakt Jan en Wendy los. Jan krijgt z'n zwaard en maakt Starkey dood)

Jan Ik heb een piraat gedood!!

(Jan geeft z'n beer aan de piraat. Haak komt tevoorschijn)

Peter Zo nou één tegen één Haakie.

(Ze vechten een groot gevecht. Peter vliegt)

Peter Niet slecht voor een bejaarde.

(Als Peter aan het eind lijkt te verliezen vangen Jan en Wendy Haak en binden hem vast. Ondertussen zingt Haak een liedje)

Haak Hou van mij, hou van mij
 Je moet nu van mij houden!

Nu kan het nog
dus hou nu toch
van mij!

Dat ik die dag

beleven mag
De Liefde Is Een Schoone Zaak

(Peter stopt een appel in de mond van Haak. Dwingt Haak de tas met geld en schatten aan Wendy te geven)

Peter Alsjeblieft Wendy.

(Peter haalt appel uit de mond van Haak)

Haak Alsjeblieft.

Peter Met twee woorden spreken.

Haak Alsjeblieft Wendy.

Peter Dag Wendy!
Dag Jan! Kom mee Haakie!

(Blauwe vloer wordt op de grond gelegd. We zien Wendy, Jan, Krul en Doedel via de beamer, chromakey in de wolken vliegen. Even later komen ook Haak, Peter Pan en Tinkel ook langs.)

Tinkel (zingt) Je hebt geen vliegveld nodig
En geen landingsbaan
Je hoeft niet in te checken
En in de rij te staan

Je hebt geen paspoort nodig
En ook geen brevet
Als je je ogen dicht doet
Dan vlieg je zo uit bed

Je spreidt gewoon je armen
je denkt gewoon aan lucht
hoe die je langzaam optilt
In een vogelvlucht

Want je vliegt op eigen kracht
En wat jij nooit had gedacht kan zo beginnen
Volg het sterrenspoor
En vlieg luchtig door

Op een golf van vrolijkheid
Waar geen plaats meer is voor tijd en saaie dingen
Alles is vol pracht
Alles zelf bedacht!

Amsterdam, 31 maart 2008